

Ecofeminisme

O QUAN LA **VIDA** ES POSA AL **CENTRE**

L'ecofeminisme sosté que l'explotació de la natura i la dominació de la dona tenen un origen comú, i reivindica la necessitat d'entrellaçar la lluita ecologista amb la feminista.

Text **Laia Creus i Badia**

Il·lustració **Neruu Mataštik**

AVUI ÉS DILLUNS. A ALTRON, UN POBLE

d'una cinquantena d'habitants situat a l'alt Pirineu, la Joana Rahola i la Júlia Leigh estan a punt de començar l'assemblea amb la resta de membres de la cooperativa d'arquitectes Coop d'Era. Avui parlaran de com va el treball de camp que estan fent elles dues sobre urbanisme feminista. "És un concepte molt desenvolupat en entorns urbans i nosaltres volem reflexionar sobre com es pot aplicar en pobles de muntanya per després parlar amb ajuntaments i consells comarcals i poder-los fer algunes propostes", explica la Júlia. Per això ja fa un temps que s'estan reunint amb diversos col·lectius de la zona, especialment de dones, per saber amb quines dificultats es troben amb relació a qüestions com ara l'accés a la sanitat, el despoblament o la dependència del cotxe. "Hem detectat que cada vegada hi ha més serveis pensats per als turistes i menys per als locals. Per exemple, a l'estiu posen un autobús perquè els visitants puguin anar al Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici i la gent d'aquí l'aprofita per fer-lo servir per a la seva vida quotidiana!", afegeix la Joana.

A més de 200 quilòmetres de distància, a Tivissa, la Laura Alameda ja fa hores que està enfilada a la cièstella de la màquina elevadora podant ametllers. Ella és una

de les coordinadores de la cooperativa agroecològica L'Enllaç de l'Ebre, que va néixer fa tres anys impulsada per un grup de persones vinculades al món de la pagesia, majoritàriament dones, amb l'objectiu d'enllaçar productors i consumidors. "Volem que a cada poble de les Terres de l'Ebre hi hagi un punt de venda perquè tothom tingui accés a productes ecològics de qualitat, amb un preu accessible per a la gent i digne per al pagès, sense intermediaris", explica la Laura. "Som conscients que en un futur no gaire llunyà, degut a l'escalfament global i a altres factors, la cosa es complicarà molt i ens haurem d'organitzar en petits nuclis i ser autosuficients", afegeix.

Sobirania alimentària

Per fer front a aquesta realitat, a L'Enllaç treballen per impulsar la sobirania alimentària, de manera que procuren que els aliments que produeixen es quedin al territori i la resta siguin distribuïts de la forma més sostenible possible gràcies a tres furgonetes elèctriques. "Ens preocupa molt la petjada de diòxid de carboni", assegura aquesta pagesa que es dedica al cultiu d'ametllers, cirerers i molt aviat també de ginjolers.

Mentre tant, al Pallars Sobirà, continua l'assemblea. Ara toca parlar de la rehabilitació de l'Era de Miquel, a Peramea, que serà

la casa de la Daria, en Toni i la seva família. Han rehabilitat un edifici aconseguint que tingui un consum energètic pràcticament nul, utilitzant materials de proximitat i amb un baix impacte ambiental. "Quan estàvem estudiant veníem d'un boom de la construcció que havia fet molt mal. Per això prioritzem els projectes de primera residència, que revitalitzen els pobles, i treballem sempre a partir de criteris ecològics", explica la Joana, mentre la Júlia posa un exemple: "Com a aïllant, utilitzem llana d'ovella, cotó reciclat o fibra de fusta".

D'altra banda, en aquesta cooperativa formada per arquitectes i arquitectes tècniques que es va crear el 2018, també es preocupen pel benestar dins el mateix equip. Per això fan sessions amb una facilitadora que els dona eines per a la gestió grupal, com ara dinàmiques per a la resolució de conflictes o la presa de decisions.

Igual que en el projecte arquitectònic pirinenc, a L'Enllaç de l'Ebre també posen temps i esforç a oferir unes condicions de vida dignes a les persones que treballen a la cooperativa. És per això que van decidir contractar la Lourdes Bertran com a administrativa i comptable, una dona de cinquanta-vuit anys que feia una temporada llarga que estava a l'atur i que ha pogut aportar a la cooperativa els seus coneixements de comptabilitat. "L'altra persona que treballa amb nosaltres, la Margarita Kuzeva, fa de comercial i de mosso de magatzem. Vam haver de convèncer alguna gent que una dona també pot carregar sacs de 25 quilos!", assegura, rient, la Laura.

La vida laboral i la familiar

"Com que la Margarita ha de portar els seus fills a l'escola, els dies que ve el transportista a primera hora del matí, ens hem organitzat amb la gent de la cooperativa municipal de l'Aldea, que és al costat, perquè ells treguin la mercaderia de la cambra, i el mateix transportista s'ho endú perquè hi tenim confiança i té la clau. Així ella pot dur els nens a l'escola i arribar més tard. Un bon exemple de conciliació laboral i familiar", celebra la Laura.

La Júlia, la Joana i la Laura tenen una cosa en comú: totes tres tiren endavant projectes que estan articulats des d'una mirada ecofeminista, un corrent de pensament nascut als anys setanta del segle passat que uneix la lluita ecologista i la feminista i que reivindica que cal posar al centre la vida i el benestar de les persones, i no pas el benefici econòmic, i també el bon funcionament dels cicles naturals que permeten la vida en aquest planeta i no pas l'explotació infinita dels seus recursos. ◀